

Évközi 6. vasárnap

Lk 6,17.20–26

Boldogok...

Ipolyi Arnold püspök és mitológiai kutató a magyar „boldog” szót a szláv Isten jelentésű szóval hozta kapcsolatba. Ezzel kiváltotta a nyelvészek nemtetszését. Kétségtelen, hogy a görög mitológiában az istenek kiváltsága a boldogság, és hogy a görög istenek jó része derűs volt.

A boldogság olyan lelkiállapot, amikor a világgal és az Istennel békekességben élünk, megelégedetten, derűsen. Ez az állapot itt a földön tartósan nem valósul meg, legfeljebb ideig-óráig. A túlvilágon reménykedünk olyan ideális állapotban, amelyet örök boldogságnak nevezhetünk. Sokan úgy gondolják, hogy a perc emberek boldogabbak, mint akik életükben előre és hátra tekintenek, vagy akik nem sokat gondolkodnak, afféle együgyűek, akiket szegényes boldogságuk egészen eltölti.

A Biblia a boldogság lényeges elemének tekinti az Istennel való kapcsolat rendezettségét. Sőt az Istennel való együttélést mint állapotot önmagában is boldogságnak tekinti. De az ószövetségi szent írók nem tudják elképzelni a boldogságot, ha fájdalommal társul. Jób könyvének főszereplője, vagy Izajás könyvében, az 53. fejezetben a szenvedő szolga boldogtalannak látszik.

Jézus boldogságmondásai tanításának kulcsmondatai, mindegyik evangéliumban főszerepet játszanak. De miféle mondások ezek?

Abszurdnak tűnnek, hiszen a szegényeket, az éhezőket, a sírókat, a gyűlölteket a kiközösítetteket, a szidalmazottakat épeszű ember nem nevezi boldognak, és senki sem reméli a boldogságot ilyen állapotban. Inkább jellemző ránk, hogy ezektől a helyzetektől ^s állapotoktól menekülni akarunk, mint a betegségtől, a szenvedéstől, a haláltól is. A felsorolt kellemetlenségek elviselőinek halvány vigaszt jelent, ha azt mondjuk: „Nagy a jutalmatok a mennyben!”

A kérdés inkább az, hogy miként lehet szert tenni arra a boldogságra, amely ilyen helyzetekben is működik? Miként lehet a felsorolt gyötrelmek ellenére is boldognak lenni? Nem haszontalan így fölvetni a kérdést, hiszen a szegénység, az üldözés és más

gyötrelmek nem kiküszöbölhetők az életből. Aki ezekre nem készül fel, az nem készült fel az életre. De ha ez igaz, akkor csak a halálunk után lehetünk boldogok? Ez az élet valóban nem adja meg a lehetőséget a tartós boldogságra?

Jézus boldogság-fogalma mögött ott áll az „Isten országa” fogalom, sőt a Jézusban elérkezett Isten országa is. Benne olyan ember született a földre, aki az isteni boldogságot meg tudta őrizni a kiteszítottság állapotában, a szegénységben, a gyűlölet óráiban, az üldöztetésekben és a halálban is. Mindezek elviselése közben Jézus boldog. Lelke nyugalma alig rezdül, felülemelkedik minden nehézségen. Jézust nem befolyásolja a gazdagság és szegénység. A gyűlölet és szeretet nem ingatja meg. Jézus Isten szeretetében él, és ebből a halál perceiben sem hagyja magát kiforgatni.

Jézus boldoggá akar tenni bennünket, nem pénzzel, hatalommal, egészséggel, szerencsés barátokkal, hanem a szerető Isten közelségével. Minden esetben, amikor valaki ezt megérti, a mennyek országának egy darabja meggyökerezik a földön. Ezért tudják egymást vigasztalni a betegek, gyámolítani a szegények, és vezetgetni egymást az igazsárga éhezők. Jézus ilyenformán nem csak a Hegyi beszédben, hanem életében és halálában boldogságot hozott nekünk.

A „boldogok” imája

Dicsőség neked, imádott Jézusunk, akit azért kent föl az Atya, és azért küldött el, hogy Örömhírt vigyél a szegényeknek, szabadulást hirdess a foglyoknak, látást a vakoknak, és szabadon bocsásd a megtörtéket!

Boldogok vagyunk mi, szegények, mert bár télen fázunk, és nem tudjuk fizetni a fűtést, nélkülözünk minden kényelmet, vagy sokszor hajléktalanul koldulunk az esőben, hóban, és elfagynak végtagjaink az utcán, vagy sokan alszunk összezsúfolva a hajléktalanok szállójában, szakadt és piszkos a ruhánk, mégis örülünk, mert te, imádott Jézusunk, nekünk ígérted az Isten országát.

Boldogok vagyunk mi, éhezők, mert bár a szemetesben turkálunk mások által nem kívánt vagy nem becsült falatok után, vagy a kutyákkal együtt fölszedjük az útszélről az eldobott kenyérdarabot, vagy naphosszat állunk sorban a

tűző napon egy marék rizsért, vagy épp egész nap nem eszünk semmit, és már betegek vagyunk az éhségtől, vagy csonttá és bőrre soványodott gyermekeink halnak meg betegségben és éhínségben, mégis örülünk, mert te, imádott Jézusunk, kielégítést ígértél nekünk.

Boldogok vagyunk mi, akik most sírunk, mert bár igazak voltunk, de a hamis világ kitaszított, meggyalázott, elítélt, megvert, kisémmizett, kigúnyolt, letaposott és elátkozott minket, vagy sírunk, mert elvesztettük szeretteinket, vagy azt, amit szerettünk, és sírunk, mert a bánat mardossa a lelkünket, mégis örülünk, mert te, imádott Jézusunk, nevést ígértél nekünk.

Boldogok vagyunk, mert gyűlölnek, mert kirekesztenek, szidalmaznak és kivetik nevünket, mint a gonoszt érted, az Emberfiáért. Örülünk és vigadunk, mert nagy a mi jutalmunk a mennyben!

Dicsőség neked, imádott Jézusunk, akit azért kent föl az Atya és azért küldött el, hogy Örömhírt vigyél a szegényeknek, hogy szabadulást hirdess a foglyoknak, és látást a vakoknak, és szabadon bocsásd a megtörteket!

Amen!